

عنوان مقاله:

تحلیل فرایند واجی حذف در گفتار کودکان بلوچ زبان کم شنوا براساس واج شناسی خودواحد

محل انتشار:

دوفصلنامه زبانشناسی گویشهای ایرانی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

سیدفرید خلیفه لو - عضو هیات علمی گروه زبان شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

محدثه سلطانی نژاد - دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

پرویز سیدزایی - کارشناس ارشد زبان شناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

خلاصه مقاله:

کودکان کم شنوای بلوچ زبان همچون دیگر کودکان کم شنوا به دلیل اختلالات شنوایی به کاربرد فرایندهای واجی و ساده سازی واژه ها در گفتار تمایل دارند. این در حالی است که با وجود زبان معیار، نقش گویش ها در تشخیص اختلالات شنوایی و آموزش تولید بدون نقص آواها به این کودکان نادیده گرفته می شود و عملاً فرایند آموزش این کودکان محدود به زبان معیار می شود. در این راستا، هدف پژوهش حاضر بررسی فرایند واجی حذف در گفتار کودکان کم شنوا با گویش بلوچی سرحدی براساس نظریه واج شناسی خودواحد در جهت تقویت بنیانهای زبان بلوچی در میان این بخش از کودکان به عنوان زبان مادری ایشان و ارائه الگوی در دسترس برای گفتار درمان گران استان سیستان و بلوچستان است. این پژوهش توصیفی-تحلیلی است. به منظور انجام پژوهش حاضر ۸ دختر و ۸ پسر کم شنوا با گویش سرحدی ساکن زاهدان به صورت تصادفی انتخاب شدند. داده های زبانی از طریق کتابچه محقق ساخته جمع آوری و سپس آوانگاری شد. فرایندهای موجود در گفتار این افراد براساس اصل قطع مک کارتی (۱۹۸۸) بررسی و توصیف شد. یافته ها نشان داد که کودکان کم شنوای بلوچ زبان تمایل به حذف همخوان های بدنه ای-پسین در آغاز هجا دارند، در محیطی که بعد از این همخوان ها واکه پسین حضور داشته باشد. همچنین، این کودکان در برخی موارد به حذف همخوان پایانه تک همخوانی دست می زنند و در فرایند کاهش خوشه، گرایش به حفظ همخوان رسا و بی نشان دارند. در نهایت، بی واک شدگی پایان واژه نیز در گفتار آن ها مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

فرایندهای واجی، اصل قطع، واج شناسی خودواحد، کودکان کم شنوا با گویش بلوچی سرحدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1774498>

